

Triestige spookschepen

Zowel in drukke als in kalme havens liggen er wel ergens een paar schepen waarvan niemand nog precies weet wat ze er doen. Zelden of nooit ziet men beweging op of in de nabijheid van deze boten en al gauw worden deze schuiten als *spookschepen* aangezien.

Een schip leidt een eigen leven: eens de bouwfase voorbij wordt het gedoopt waarna het de nooit aflatende strijd met de zee en de andere natuurelementen aangaat. Doorgaans jaren aan een stuk. Maar eens komt het ogenblik waarop het schip uit de vaart wordt genomen. Ofwel sterft het vaartuig dan de afbraak-dood, of wordt het gebruikt als schoolschip voor leerling-zeemannen ofwel wordt het op een stille plek in de haven aangemeerd om te worden omgebouwd tot waterhotel of woonplaats voor een alternatieve velding.

Teut-Teut

In het groot Visserijdok, nabij de Vuurtorenwijk, kan men regelmatig van die spookschepen zien liggen.

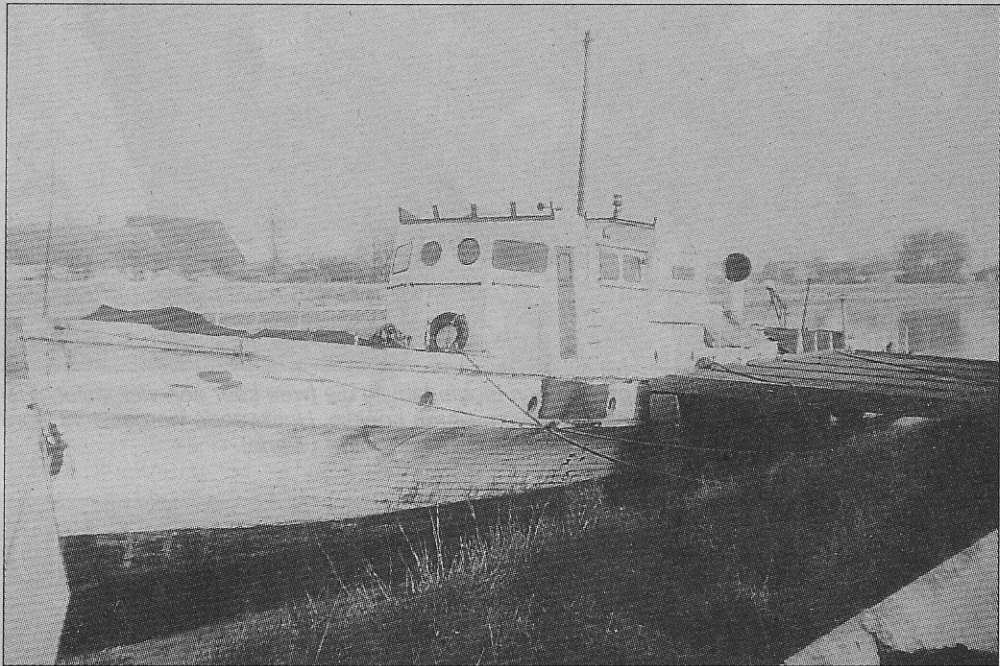
Een van de beroemdste spook-woonboten was destijds de bark van een Oostendse accordeonist die gekend was onder zijn bijnaam „Teut-Teut”. Zijn boot legde hij meestal aan langs de kade van de oude vaart nabij het Zeestation.

Soms lag er tussen die spookschepen ook wel een ander schip dat wachtte om hersteld te worden of om daarna weer in de vaart te worden gebracht.

Tussen de prentkaarten die ik eens in Zeebrugge op de rommelmarkt op de kop kon tikken, ontdekte ik ondermeer de hierbij afgedrukte «Swift», een jacht dat jaren in het kanaal Oostende-Brugge heeft gelegen. De foto dateert van eind 1975.

Beter vergaan...

De andere foto is een beeld

Het jacht de «Swift» (1975).

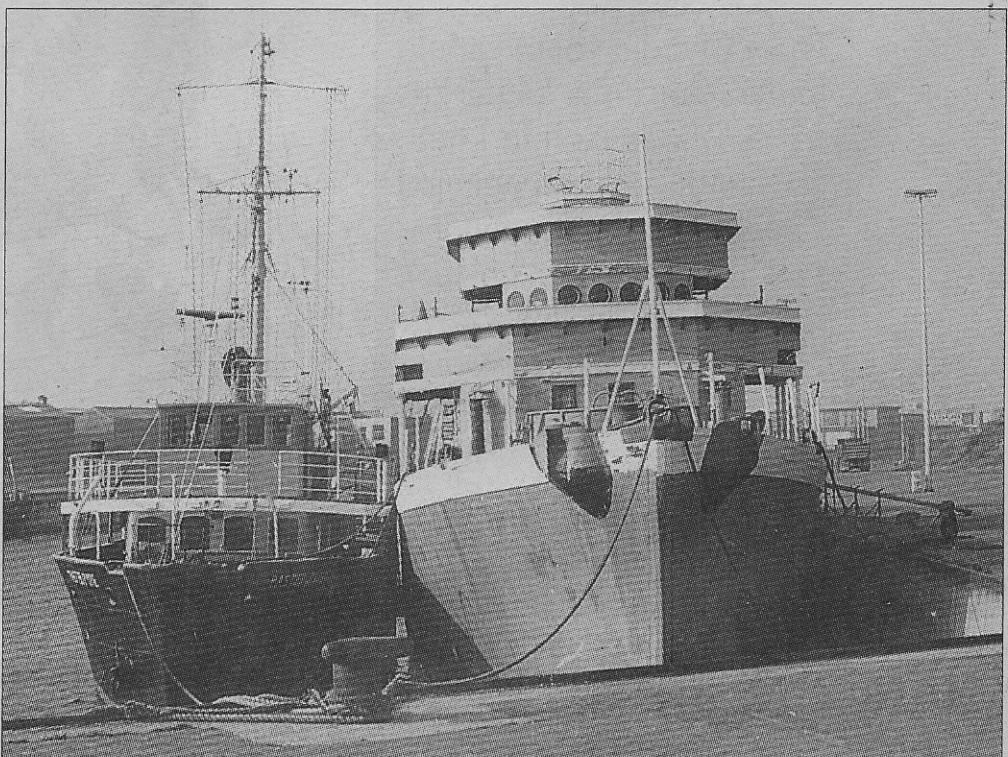
van twee opleidingsschepen: «De Pico» en de «Paster Pype» in het Vuurtorendok. «De Pico» was een trainingsschip voor zee kadetten. Oorspronkelijk was het Portugees oorlogsschip dat in België is terecht gekomen ten gevolge van een uitwisseling tegen ander oorlogsmateriaal. Onlangs nog werd de boot, die niet langer als opleidingsschip wordt ge-

bruikt, het mikpunt van brandstichters. De foto die we hier afdrucken dateert van omstreeks 1986. Naast «De Pico» herkent men een ander opleidingsschip. Met enige moeite kan men de naam «Paster Pype» ontcijferen.

Volgens mij is er voor een haven niets ergers dan er een verwaarloosde en afgetakelde

schepen aan te treffen. Een boot kan beter op zee vergaan, op voorwaarde weliswaar dat de bemanning ervan wordt gered, dan langzaam ergens in een vergeten hoek te moeten kapot gaan. In feite mogen we heel gelukkig zijn dat onze «Mercator» een levend scheepsmuseum is geworden.

(Omer Vilain)

Een beeld van «De Pico» aan de kade met de «Pastor Pype».